

Efter Dagsordenen foretoges derpaa: Fortsættelse af anden Behandling af Udkast til Straffelovbog for Kongeriget Danmark.

Det i Gaarsmødet paabegyndte Affnit, Udkastets Capitler 9—12, med de dertil stillede Endringsforslag, sattes under Forhandling.

Safs: Førend jeg gaar over til det egentlige Hovedforslag, som jeg har tilladt mig at stille, skal jeg udbejde mig Opmærksomheden for et Par Bemærkninger, vedkommende de tvende Paragrapher, der igaar vare en Hovedgjenstand for Discussionen. Jeg griber Veiligheden dertil, fornemmelig fordi jeg troer, at ingen Anden vil hyltre sig oftere derom, og jeg skal fatte mig særdeles kort. Hvad § 79 angaaer, kan jeg i Et og Alt henholde mig til, hvad den ærede 2den Landssthingsmand for 1ste Prebs (Madvig) hyltrede derom igaar. Jeg troer, at det Væsentligste i denne Paragraph indeholdes i dens 1ste Stykke, og at dette ikke er saa aldeles overflødigt eller just vilde sætte saa stor en Plet paa Arbejdet i det Hele, som den ærede Ordfører paastod. Jeg for min Part skal stemme derfor og raade til dets Vedtagelse. Derimod maa jeg bifalde, at der stemmes særskilt over de to andre Stykker i Paragraphen, da de rigtignok forekomme mig at være aldeles overflødige. Skjøndt det ogsaa kunde synes, at det første Stykke kunde undværes, og skjøndt det er kommet ind paa en vis underlig Maade, der ikke er mig ganske klar, saa har Commissionen dog nu engang optaget det i Udkastet, og da Regjeringen staaer derpaa, synes der mig ikke at være tilstrækkelig Grund til at modsætte sig det, navnlig hvis den høistærede Justitsminister vil være fornøjet med, at den første Deel af Paragraphen bliver stående. Derimod kan jeg ikke tilraade at beholde den anden omtvistede Paragraph, angaaende hvilken der igaar ikke blev talt meget, nemlig § 92. Den maa jeg bestemt fraraade at stemme for. Allerede en eneste Grund — der kunde jo anføres Meget, men da jeg ikke vil hyltre mig vidtløftig, indskrænker jeg mig til at anføre een Grund, der for mig allerede er afgjørende — den nemlig, at den mindre Stat

vilde der, om ogsaa der i saa Henseende var opnaaet Gjenfældighed mellem den og en større Stat, kun blive gjort Nar af, naar der virkelig opkom Spørgsmaal, der kunde henføres derunder. Det vilde altsaa være ganske forunderligt, naar en lille Stat vilde indføre noget Saadant i sin Lovgivning. Hovedgjenstanden for denne Paragraph kunde jo komme frem i en Alliance-tractat imellem en mindre Stat og en anden venstfabelig Magt, naar det i paakommende Tilfælde maatte blive fundet rigtigt paa begge Sider; men en almindelig Bestemmelse derom synes mig baade ubetimelig og aldeles overflødig.

Efterat jeg har tilladt mig disse saa Optringer om de tvende Paragrapher, skal jeg gaae over til mine Endringsforslag, som jo i Hovedsagen gaae ud paa at foreslaae Dødsstraffens Afstæffelse i ethvert Tilfælde, og istedetfor den at indføre livsvarig Fængselsstraf. Det er jo en Sag af særdeles indgribende Natur, hvad enten man tager den fra det psychologiske og reent menneskelige Standpunkt eller fra det religiøse Standpunkt; det er en Sag, som for Tiden er paa Dagsordenen i Europa, og som navnlig er Gjenstand for Forhandlingerne baade i Belgien og Italien. Jeg er fuldstændig gennemtrængt af Sandheden i den Sætning, at Dødsstraffen ikke bør anvendes, skjøndt jeg tilstaaer, at jeg ikke altid har været det; jeg har endog for flere Aar siden været en ivrig Forsægter af det Modsatte; det er imidlertid ganske naturligt, at Retssbevidstheden, som jo særlig blev fremhævet af de tvende ærede Herrer, der sidst havde Ordet, og til hvilke jeg her maa henholde mig, at Retssbevidstheden hos det enkelte Menneffe, saavelsom hos hele Folket kan forandre sig; den kan gaae fremad, eller den kan gaae tilbage. Dengang da jeg stod paa et reent statskirkeligt, gammeltestamentligt Standpunkt i Hovedsagen, da var jeg en ivrig Forsægter af, at Dødsstraffen skulde vedblive; men efterat jeg er kommen til mere og mere at see den dybe og inderlige Forskjel mellem det Gammeltestamentlige og det Nytestamentlige, og efterat jeg er kommen til at staae mere afgjort paa et evangelisk Standpunkt og den religiøse Friheds Standpunkt, er min Anskuelse bleven